Finansinspektionens direktions beslut om makrotillsynsverktyg: tillämpning av kontracykliskt buffertkrav, höjning av riskvikter för bostadslån eller användning av andra makrotillsynsverktyg

Finansinspektionens direktion har vid sitt möte den 21 december 2015 beslutat att inte tillämpa något kontracykliskt buffertkrav enligt 10 kap. 4 § i kreditinstitutslagen (610/2014).

Finansinspektionens direktion har beslutat att inte heller införa andra makrotillsynsverktyg dvs. högre kapitalkrav för krediter som är säkrade genom panträtt i fast egendom, enligt artiklarna 124 och 164 i rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (kapitalkravsförordningen), än minimibeloppen enligt förordningen, och beslutat låta bli att tillämpa artikel 458 i förordningen.[1]

Finansinspektionens direktion har beslutat ge ut ett separat ställningstagande om de låga riskvikterna för bostadslån och behovet att höja dem.

Beslutsmotivering

De cykliska systemriskerna i det finansiella systemet i Finland har i sin helhet förblivit oförändrade och ökningen av trendavvikelsen avseende kreditstocken och BNP speglar i hög grad de ökade koncerninterna skulderna inom företagssektorn. De kompletterande riskmätarna tyder inte på en sådan ökning av det finansiella systemets sårbarhet som skulle förutsätta ett högre kontracykliskt buffertkrav.

Från ett makrotillsynsperspektiv är riskvikterna för bostadslån låga och de är också låga jämfört med andra EU-länder och andra nordiska länder. Det är skäl för Finansinspektionen att inleda förberedelser för att höja riskvikterna.

Direktionens beslut fattades på framställning av Finansinspektionens direktör. Beslutet baserade sig på en bedömning av behovet att använda makrotillsynsverktyg, som tagits fram i samarbete mellan experter från Finansinspektionen, Finlands Bank och finansministeriet. Yttrandena från Finlands Bank, finansministeriet och social- och hälsovårdsministeriet biföll det nu fattade beslutet. Europeiska centralbanken har meddelat att den inte motsätter sig beslutet.

[1] 15 kap. 11 § i kreditinstitutslagen beskriver även den maximala belåningsgraden, som emellertid gäller först från och med den 1 juli 2016.